

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتُّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ

له عبدالله كهرى مه سعو دوه - په زاي خواى لبيت - كه پيغه مبر - صلى الله عليه وسلم - ده يفه رموو: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتُّقَىٰ وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ» واته: «خودايه، من داواى هيدايت، وته قوادارى، وداوین پاکی، ودهوله مندیت لیده کم».

[[سه حیح - راست]] [[مسلم (ریوايه تی کردوه)]]

له نزاکانی پیغه مبر - صلى الله عليه وسلم - بریتی بوو له: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ: خودايه، من داواى هيدايت لیده کم)؛ هيدايت نهو پرېبازه راسته يه كه ناسینی هق وکرده وه پیکردنی نهو هه قه ی تیدا يه، (والتُّقَى: وته قوادارى)؛ نه مېش جیبه جیکردنی فرمانه کان وخو به دوورگرتن له نه هی لیکراوه کان ده گریته وه، (وَالْعَفَافَ: وداوین پاکی)؛ و دووربوون له وهی حال نیبه ومروؤف ناشیرین ده کات له قسه وکرده وه کان، (وَالْغِنَى: دهوله مندیت)؛ وبی پیویست - بوون له خه لکی، به شیوه یه ک هزار ویویست نه بیت بو لای هیج یه کیک جگه له الله - عز وجل

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/3596>

